

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Samarinenței

**Evangelia Duminicii
a cincea după Paști
Ev. Ioan 4, 5-42**

În vremea aceea a venit Iisus în orașul Samariei, ce se numea Sihar, aproape de câmpul pe care Iacob l-a dat lui Iosif, fiul său. Și era acolo puțul lui Iacob. Iar Iisus, ostenit de călătorie, ședea lângă puț; și era cam pe la al șaselea ceas. Atunci a venit o femeie samarineancă să scoată apă. Iisus i-a zis: dă-Mi să beau; căci ucenicii Lui se duseseră în oraș ca să cumpere hrană. Femeia samarineancă l-a răspuns: Tu, care ești iudeu, cum ceri să bei apă de la mine, care sunt femeie samarineancă? Pentru că iudeii nu au nici un amestec cu samarinenii! Iisus i-a răspuns și i-a zis: dacă cunoșteai harul lui Dumnezeu și cine este Cel care ți-a zis, dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El și ți-ar fi dat apă vie. L-a întrebat femeia: Doamne, nici nu ai cu ce să scoți și puțul este adânc; de unde, dar, ai apa cea vie? Nu cumva Tu ești mai mare decât Iacob, părintele nostru, care ne-a dat puțul acesta și a băut dintr-însul el însuși și fiii lui și turmele lui? Iisus i-a răspuns și a zis: oricine bea din apa aceasta va înseta din nou, dar cel ce va bea din apa pe care Eu o voi da lui nu va mai înseta în veci, căci apa pe care Eu o voi da lui se va face în el izvor de apă curgătoare pentru viața veșnică. Atunci femeia a grăit către Dânsul: Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot. Iisus i-a poruncit: mergi și cheamă pe

bărbatul tău și vino aici. Dar femeia, răspunzând, l-a zis: n-am bărbat. Iisus i-a răspuns: bine ai zis că n-ai bărbat, căci cinci bărbați ai avut și cel pe care-l ai acum nu-ți este bărbat; aceasta adevărat ai spus. Doamne, a zis femeia către Dânsul: văd că Tu ești proroc. Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; iar voi ziceți că în Ierusalim este locul convenit pentru închinare. Dar Iisus i-a zis: femeie, crede-Mă că vine vremea, când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim vă veți închina Tatălui. Voi vă închinați la ce nu știți; noi ne închinăm la ce știm, căci mântuirea este de la iudei. Dar vine vremea și acum a venit, când închinătorii cei adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, căci Tatăl astfel voiește să fie cei ce se închină Lui. Duh este Dumnezeu; și cei ce se închină Lui trebuie să l se închine în duh și în adevăr. A zis femeia către Dânsul: știm că va veni Mesia, căruia l se zice Hristos; când va veni, Acela ne va spune nouă toate. Iisus i-a răspuns: Eu sunt, cel care vorbesc cu tine. Dar atunci au venit ucenicii Lui și se mirau că vorbea cu o femeie; însă nimeni nu l-a zis: ce o întrebi, sau despre ce vorbești cu dânsa? Atunci femeia și-a lăsat găleata s-a dus în oraș și a zis oamenilor: veniți de vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva aceasta este Hristos? Deci au ieșit din oraș și veneau către Dânsul. În timpul acesta ucenicii Lui îl rugau zicând: Învățătorule, mănâncă. Dar El le-a zis: Eu am de mâncat o mâncare pe care nu-o știți. Deci ucenicii se întrebau între ei: nu cumva l-a adus cineva să mănânce? Iisus însă le-a zis: mâncarea Mea este să fac voia Celui care M-a trimis pe Mine și să săvârșesc lucrul Lui. Oare nu ziceți voi că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată, zic vouă: ridicăți ochii voștri și vedeți holdele că sunt albe, gata pentru seceriș. Iar cel care seceră primește plată și adună rod în viața de veci, ca împreună să se bucure și cel ce seamănă și cel ce seceră; căci aici se adevărește zicerea că: altul este cel ce seamănă și altul cel ce seceră. Eu v-am trimis să secerăți ceea ce voi n-ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor. Iar din orașul acela mulți dintre samarineni au crezut într-Însul, pentru cuvântul femeii care mărturisea: mi-a spus mie toate câte am făcut. Deci după ce au venit la Dânsul, samarinenii l-au rugat să rămână la ei. Și a rămas acolo două zile și mult mai mulți au crezut pentru cuvântul Lui, iar femeii îi ziceau: credem nu numai pentru vorbele tale, ci fiindcă noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii.

Astăzi, în Duminica Samarinenței, în dorința de a sublinia importanța pe care o are femeia creștină în spațiul social, vă invităm să participați la dialogul duhovnicesc cu tema: „FEMEIA, PURTĂTOARE A VIETII, CA DAR AL LUI DUMNEZEU”, care va avea loc la ora 16.00, înainte de slujba Paraclisului Maicii Domnului. Acest dialog se înscrie între acțiunile organizate de Mitropolia Moldovei și Bucovinei în colaborare cu Asociația Pro Vita pentru susținerea dreptului la viață al pruncilor, pentru combaterea avortului.
Vă așteptăm cu drag!

Repere duhovnicești în perioada pascală

Întâlnirea Mântuitorului cu femeia samarineancă la fântâna lui Iacob de lângă orașul Sihar, redată de Evanghelia acestei duminici oferă mărturie despre modul cum un simplu dialog aduce înviere duhovnicească unei păcătoase. Biserica a rânduit evocarea acestui moment în perioada pascală pentru a ne încredința cât este de important a trăi bucuria Învierii Domnului spre edificarea noastră sufletească, spre adâncirea înțeleșurilor și trăirea autentică a mesajului evanghelic. Fiecare popas duminical din această perioadă trasează repere duhovnicești importante pentru creștini.

Rânduiala Bisericii legată de slujbele care se oficiază de la Înviere și până la Înălțarea Domnului, care este o perioadă specială – perioada Penticostarului, a celor cincizeci de zile până la Pogorârea Duhului Sfânt - e orânduită de Biserică pentru ca în mod plinar creștinul să se poată folosi duhovnicește de Învierea Lui Hristos. Sărbătoarea Învierii din morți a Domnului Iisus Hristos este precedată de o perioadă de post, post chiar aspru, în care cuvântul “pocăință” este foarte des folosit. Noi postim pentru ca să ne pocăim și ne pocăim pentru ca să ne schimbăm felul de a gândi, felul de a ne manifesta.

Învierea din morți a Domnului Hristos este mai mult decât pocăința. Nu este o schimbare orarecare a felului de a gândi, ci e schimbarea în bine pe care ne-o dorim cu toții, reflectată în toate registrele exprimării noastre umane. Fiecare își dorește un mai bine. Învierea din morți ne ajută să obținem acest mai bine pentru că ne însoțim cu Hristos cel Înviat. E o înviere în comun, o înviere în care și eu postind, pocăindu-mă, spovedindu-mă, luând dezlegare, primind Sfânta Împărtășanie, am trecut prin toate etapele morții mele pentru ca să înviez întru Hristos.

Toată viața creștinului este o succesiune continuă între moarte și înviere, astfel încât moartea care survine la sfârșitul vieții noastre pământești se inserează firesc în această alternanță moarte - înviere: murim pământului, dar înviem cerului, murim ca oameni, dar înviem ca Fii ai Lui Dumnezeu. De fapt asta înseamnă să trăiești taina Învierii.

Dar oare am înviat și noi? Cred ca e o întrebare de căpătâi, pentru că pune în profunzime problema cum ne folosim de tot ceea ce ne oferă Biserica, cum trăim toată această bucurie și exuberanță ce emană din sărbătorile pascale. Emoția din noaptea de Paști se simte în sufletele tuturor creștinilor, se vede în ochii strălucitori care se bucură de primirea Luminii Sfinte. Din păcate, după ce primesc lumina, mulți dintre creștini uită că lumina aceea din lumânare este o lumină trecătoare. E o lumină care nu poate să dureze la nesfârșit. Oricât ne-am strădui să o menținem în candelă, ea își are finalitatea ei.

Doar lumina din suflet pe care o primim prin participarea la Sfânta Liturghie din noaptea de Paști, și o reninnoim la fiecare sfântă slujbă, acea lumină este o lumină chemată să dăinuie, este o lumină care de altfel aduce în atenție toate petele sau umbrele din sufletul nostru. Doar lumina scoate în evidență imperfecțiunile, lumina te face să vezi mult mai bine lucrurile pe care nu le vedeai în alte condiții.

Sfânta Liturghie din noaptea de Paști, completată prin celelalte două Sfinte Liturghii din zilele a doua și a treia de

Paști sunt de fapt o triadă liturgică ce are menirea de a ne încărca sufletește, astfel încât să ne întâlnim și noi între noi ca niște „înviați”. Un om care participă la slujba din noaptea de Paști are o strălucire pe chip aparte. Asta se vede, căci dincolo de ochiul critic al observațiilor, al rigorii științifice, sunt lucruri care se percep sufletește. Omul care participă într-o slujbă în noaptea de Paști are o altă lumină pe chip, are un alt mod de a se raporta la realitate. Asta înseamnă de fapt învierea noastră, învierea și din faptele cele rele, cum pomenește chiar molifta sau rugăciunea din perioada Postului Mare, dar și o înviere a noastră care să aduca acel “bucurați-vă” celor din jurul nostru. Asta înseamnă de fapt să te bucuri în perioada unei săptămâni atât de speciale.

Săptămâna luminată e o săptămână în care, întâi de toate, se reduc substanțial, așa spune, rugăciunile, căci rânduielile sunt foarte sumare, nu se mai fac metanii, nu se mai postește, nu ai voie să plângi în săptămâna luminată, nu ai voie să fii trist în săptămâna luminată, toată această permisivitate pe care o acordă Biserica poate ridica un semn de întrebare. Pot de toate, dar ce să fac? Cum spune Sfântul Apostol Pavel: “toate-mi sunt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc” (I Cor. 10,23). Biserica ne cheamă ca în această perioadă să devenim un fel de apostoli ai Învierii Domnului.

În duminica încredințării lui Toma am văzut cum acest apostol a cerut pe cale sensibilă, respectiv prin simțurile sale să se încredințeze de Înviere. Nu știm dacă a atins sau nu a atins pe Mântuitorul, dar important e că l-a atins cu mintea pentru că a înțeles mai mult din Înviere decât ceilalți. El exclamă în prezența celorlalți apostoli: “Domnul meu și Dumnezeu meu” (Ioan 20,28), recunoscându-L ca Stăpân și ca Dumnezeu pe Învățătorul. E în atitudinea lui Toma o mărturisire pe care n-a mai făcut-o nimeni dintre apostoli. Ne aducem aminte că Natanael exclamă: „Rabi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, Regele lui Israel” (Ioan 1,49), la întrebarea Domnului Iisus “cine ziceți voi că sunt Eu?”, Petru răspunde: “Tu ești Hristosul” (Matei 16,16), recunoscându-L ca Uns al Lui Dumnezeu. Mărturisirea lui Toma ne învață însă că trebuie să dovedim prin viața noastră faptul că avem ca stăpân pe Dumnezeu.

Am văzut apoi cum Mântuitorul Iisus Hristos întâmpină pe femeile mironosițe care se întorceau de la mormânt, și le spune: “bucurați-vă!” și apoi le cere: “mergeți și vestiți apostolilor”. Sunt două dimensiuni esențiale ale sărbătoririi Sfintelor Paști: ne bucurăm și și facem vie bucuria și în sufletele celor din jurul nostru, căci bucuria Învierii, ca și toate marile bucurii nu se poate trăi singur, în izolare.

Nu mai sunt printre noi apostolii de odinioară, dar trebuie să înțelegem că martorii Învierii suntem noi, astăzi. Salutul pascal “Hristos a Înviat!” și răspunsul “Adevărat a Înviat!” nu sunt simple forme de salut, ci ne transformă de fapt în apostoli ai Învierii.

Asta a înțeles femeia samarineancă din dialogul cu Hristos: că avea multe de reparat în viața ei și că bucuria întâlnirii care i-a schimbat cursul vieții trebuie împărtășită spre angajarea altora pe drumul îndreptării, căci spune: „veniți de vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva aceasta este Hristos?”

Tot așa, schimbarea noastră în bine trebuie să emane, să mărturisească acest adevăr: Hristos a Înviat din morți și pentru mine și pentru tine !

Pr. Mihai Mărgineanu

Harul dătător de viață îl renaște pe om

«Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși. Dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică» (4, 13-14). Vedem că Iisus nu-i răspunde femeii cu aceeași monedă, nici nu-i oferă răspunsul pe care aceasta l-ar fi așteptat. Ci îi vorbește la un alt nivel, spiritual, explicându-i că El se referea de fapt la apa «curgătoare spre viață veșnică». De cealaltă parte, femeia, învățată fiind să gândească la nivel strict pământesc, rămâne zăvorâtă în concepția ei, conform căreia nu poate exista altă apă decât cea materială, menită să potolească setea omului. Însă Domnul îi vorbește de fapt despre harul cel dătător de viață, care îl renaște pe om și îi potolește setea sufletească, ducându-l spre cărările vieții veșnice încă din timpul acestei vieți pământești. Atunci când harul dumnezeiesc pătrunde în om, face să izvorască din sufletul său un izvor nesecat de viață, bucurie și putere.

«Femeia a zis către El: Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot» (4, 15). Din nou vedem că femeia rămâne încorsetată în limitele stricte ale concepției ei materiale, crezând că este vorba despre o apă văzută, palpabilă. În cel mai bun caz, L-ar fi luat pe Iisus drept vrăjitor capabil să săvârșească vreo minune sau vreo iluzie. Dându-Și seama de acest lucru și dorind să neutralizeze această concepție greșită a femeii, Iisus mută discuția la un alt

nivel, spunându-i:

«Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici. Femeia a răspuns și a zis: n-am bărbat. Iisus i-a zis: bine ai zis că nu ai bărbat, căci cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus» (4, 16-18). Îi zice deci acest lucru pentru a o învăța să gândească duhovnicește, iar nu trupește. În același timp, nu consideră lucru înțelept să săvârșească o minune în prezența ei, ci, mai degrabă vrea să-i arate că este prooroc, știind că descoperirea aceasta va avea același efect asupra ei. De asemenea, cunoaște faptul că nu are bărbat, dar vrea să audă acest lucru din gura ei. (...)

«Și mulți samarineni din cetatea aceea au crezut în El, pentru cuvântul femeii care mărturisea: mi-a spus toate câte am făcut» (4, 39). Priviți, deci, cât de coapte sunt roadele și cât de bogat este secerișul! Mulți samarineni au crezut în Domnul, chiar înainte să-L vadă în carne și oase, numai din cuvântul femeii samarince. Aceasta, deși nu era proorociță, a reușit totuși să împrăștie sămânța credinței printre idolatrii aceluia oraș. Ce rușine pentru iudei! Aceștia au auzit din gura Mântuitorului cuvintele dătătoare de viață și totuși au rămas surzi și orbi, nepocăiți și cu inima împietrită, pe când aceea, nu numai că s-a folosit ea însăși de aceste cuvinte, ci le-a transmis și altora, ca și ei să se mântuiască. Vrednică de multă laudă este așadar lucrarea ei.

(Sursa: Sf. Nicolae Velimirovici, Predici III: Ziua Învierii – Din Duminica Paștelui până la Cincizecime)

S-a stins încet-încet ca lumânarea

Cu inimă tristă și durere în suflet, familiile Pr. Mihai și Prezv. Gabriela Mărgineanu și Ing. Laurențiu și Mihaela-Orlanda Munteanu anunțăm plecarea dintre noi a celui ce a fost **MIHAI ANTONOVICI**, tatăl, socrul, bunicul și străbunicul de care suntem atât de legați sufletește.

A venit pe lume ca al doilea din cei cinci copii ai familiei Cicerone și Ecaterina Antonovici, profesori distinși și apreciați în Bârladul din perioada interbelică. Tatăl Cicerone a funcționat vreme de mulți ani ca director al Școlii Normale de băieți din Bârlad, iar bunicul său de pe tată a fost vrednicul de pomenire ierarh IACOB ANTONOVICI, Episcop al Hușilor și Membru al Academiei Române, autorul unei opere monumentale, ce reunește sub titlul „Documente bârlădene” una dintre cele mai cuprinzătoare colecții de manuscrise și documente referitoare la istoria

neamului nostru.

Încă de mic tânărul Mihai a primit o educație aleasă și și-a îndreptat pașii spre cariera tehnică, studiind cu multă pasiune mașinile, motoarele și toate mecanismele care le antrenează. Astfel, încă de tânăr a îndeplinit mai multe responsabilități administrative în cadrul autobuzelor ieșene, dar fiind un bun profesionist în domeniul mecanicii avea și un atelier propriu în care lucra cu multă dăruire și competență.

A fost un om atașat valorilor familiei și trăia cu intensitate împlinirile din viața celor două fiice, a celor șase nepoți și cinci strănepoți dăruți de Dumnezeu. Văduvia din ultimii opt ani, după mutarea la cele veșnice a soției sale Zenovia și afecțiunile cardiace și pulmonare au apăsător tot mai mult pe cei 84 de ani ai săi. Discret și demn, și-a asumat crucea suferinței, cu credință și nădejde până la capăt.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească în pace !

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sîrghiie, Valentin Burlacu, Răzvan Chițaș, Vlad-Mihai Carpiuc, Ramona-Maria Zaharia, Pr. Mihai Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghită, Mădălina Brăteanu, Raluca Negrea, Dan-Andrei Morteci

Administratori site parohie:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

PROGRAMUL LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

*Duminică, 14 mai

-ora 8.00, Utrenia și Sf. Liturghie

-ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului

*Marți, 16 mai

- ora 8.00, Utrenia și Sfânta Liturghie, urmate de Slujba Însmormântării regretatului **Mihai Antonovici**, care se va oficia în sobor de preoți în jurul orei 11.00

*Miercuri, 17 mai

- ora 8.00, Acatistul Sf. Ap. Toma

*Joi, 18 mai

- ora 18.00, Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina

*Vineri, 19 mai

-ora 18.00 – Slujba Agheazmei, Acatistul Învierii Domnului și rugăciuni speciale

*Sâmbătă, 20 mai

- ora 7.00, Utrenia, Sfânta Liturghie și pomenirile pentru cei răposați

Întâlnirea Internațională a Tinerilor Ortodocși ce se va desfășura în anul 2017 la Iași își dorește a fi un eveniment important, cu caracter național și internațional, ce va aduna în capitala Moldovei 7000 de tineri.

5000 de tineri cu vârsta cuprinsă între 16 și 35 de ani vor fi prezenți la Iași încă din data de 1 septembrie iar în ziua de duminică, 3 septembrie alți 2000 de tineri din Arhiepiscopia Iașilor vor fi prezenți la Iași doar pentru o zi.

Așteptăm la Iași între 1-4 Septembrie tineri ortodocși din România, Republica Moldova, Ucraina, Grecia, Serbia, Albania, Macedonia, Franța, Germania, Belgia, Italia, Spania, Portugalia, Irlanda, Marea Britanie, Elveția, Turcia, Iordania, Siria dar și de pe continentul african.

Detalii: <http://ito2017.ro/>

**Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține
PAROHIA TOMA COZMA**

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA
- CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095
- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450